

náló, ha elakad, vagy nehézségei támadnak a használatban. Ebben is van még mit javítani. Mindez azonban nem változtatott azon, hogy a CD-t hasznos információk gazdag tárházának, érdekes eszköznek találtam.

O. P.

George W. Bush

UTAM

A FEHÉR HÁZBA

PERFEKT, 2001

Világos, emberközeli kép az Egyesült Államok jelenlegi elnökéről. Nyilvánvalóan nem teljesen objektív, hiszen ő maga vázolja fel, de nagyon is sokatmondó. Róla, az országáról és általa a világunkról.

Bush innen is kiérezhetően jól ért a kommunikációhoz, a láttatás mesterségéhez. Okos – és egyben jó küzdőszellemű – emberre vall, amit arról mond, miért szánta rá magát e könyv megírására. Az arculatépítés egyik alapszabályát követte ebben: „soha nem szabad megengedni, hogy mások fessék meg a rólam kialakítandó képet”. És az intelligens harcát: „ha nem tudod megállítani, vezesd”. Nyilvánvalóvá vált előtte, hogy könyveket írnak róla, tehát elkészítette a saját változatát.

Az elnökválasztás körüli harcban kevésbé kedvező vélemények is előtérbe kerültek Bush intellektuális színvonaláról. Ezek sugallata nagyjából az volt, hogy faragatlan texasi, aki még kulturáltan beszélni sem igen tud. Könyvéből viszont egy kifejezetten intelligens ember képe bontakozik ki – természetesen nem akként, hogy ilyennek mondja

magát, hanem ahogyan az életéről és főként a világáról beszél. Jól tud bánni a szavakkal. Elbeszélését helyenként még némi fanyar önirónia alkalmazásával is rokonszenvesebbé teszi. Rögtön a legelején, könyve megírásáról mondja: „a mi családbunkban ez már hagyomány, nálunk még a kutya is könyvet ír.” Elmeséli, hogyan szedtek fel az utcán egy kóbor kismacskát, s hogy ezzel szemlélteti a gyerekeinek: nem számít, milyen mostoha körülmények közé kerülsz, soha ne add fel.

Amennyit innen a távolból tudhatunk az USA polgáiról, annak alapján a művéből az is kiérződik, hogy azt elsősorban a hazai közönségnek szánta. Hivatásos politikus-tól ez teljesen érthető. Amint mondja, célja segíteni az olvasót, hogy képet alkothasson a személyes értékrendjéről, filozófiájáról, valamint arról, hogyan közelít a problémákhoz és hozza meg a döntéseit, továbbá bepillantást kapjon az életvitelére és a vezetési stílusába. Könyvét tehát, figyelemmel annak jó színvonalára is, úgy tekinthetjük, mint a politikai marketing kulturált, ügyes eszközét.

Bush érezhetően azok emberének mutatja be magát, akik a konzervatív értékrendet követik, és az USA hagyományaiban mélyen gyökerező, sokakban ma is igen erős „Isten, haza, család” elvét vallják. Művének címét is egy egyházi énekből veszi, elbeszélése pedig hangsúlyosan kiemeli, milyen nagy szerepet játszik a hit az életében és a döntéseiben. Egy jellemző példa: „Nem lehettem volna kormányzó, ha nem hiszek egy minden emberi szándék felett álló isteni tervben.”

Keményen rendpárti. Erőteljesen ostromozza a hagyományos er-

kölcsi rend megingását, amelyet a felelősségvállalás elutasításával és annak a szemléletnek az eluralkodásával jellemez, amely szerint „Ha jólesik, csináld, ha nem, okold a másikat”. Amint mondja, „életem több mint ötven éve alatt az amerikai kultúra példátlan mértékű hanyatlásának lehettem szemtanúja, ami kikezdte kollektív értékeit és a viselkedési morál alapjait. Személyes felelősségérzetünk drámai módon csökkent, a megváltozott értékrendben elhomályosult a jó és rossz közötti éles kontraszt.” Hite szerint arra van szükség, hogy „valaki kézen fogjon és átvezessen bennünket a személyes felelősségvállalás új korszakába.” Rendpárti nézetei igen erősen kitűnnek azokból a részekből, ahol vázolja, texasi kormányzóként hogyan akart harcolni a fiatalkori bűnözés ellen. „Rendet az iskolákban, kemény módszereket a kollégiumokban és az újonckiképzésben, utolsó lépcsőfokként pedig több férőhelyet a fiatalok számára fenntartott büntetőintézetekben.” Sokatmondó az is, ahogyan az eszményi texasit jellemzi: „keményen dolgozó, családos ember, rettenthetetlen versenyző a pályán, ugyanakkor érző, alázatos lélek.” Itt minden szónak külön-külön súlya, pontos üzenete van.

Másrészt az emberi kapcsolatokban nagyon is közvetlennek mutatja magát, amilyennek az amerikai „kisember” látni szereti a vezető politikusokat: „Szeretek találkozni az emberekkel, kezét rázni velük, meghallgatni az élettörténetüket”. Arcképének fontos elemeként mutatja fel a konzervatív értékrend egyik alapértékét, a tiszteletadást. Elbeszélésében a tiszteletadás rendre visszatérő kulcsszó. Számos helyen kiemeli a tiszteletet, amelyet a szülei iránt érez, és

többször is hangsúlyozza az emberek iránti tiszteletét. Ahogy a kampányaival kapcsolatosan mondja, megtiszteltetésnek tekinti, hogy az emberek időt szánnak a meghallgatására, valamint a találkozásaik alkalmával betekintést engednek neki az életükbe.

Ebben a képben a következetesség és az elszántság is fontos erényei a vezetőnek. A vietnami háborúból levont tanulságaként mondja: „Országunknak nem szabad elhamarkodottan katonai erőit alkalmazni. De ha egyszer megtesszük, a legkíméletlenebb módon kell megtennünk.” „Kemény realizmusra van szükség Kínával és Oroszországgal fenntartott kapcsolatainkban. Határozottnak kell lennünk olyan rezsimekkel, mint pl. Észak-Korea és Irak, amelyek megvetik értékeinket, és rossz szemmel nézik sikereinket. Békénk alapja az erős, ütőképes és modern amerikai hadsereg.”

Ugyanebbe a képbe tartozik, hogy híven a csaknem kultikus tisztelettel övezett dalhoz – „ez a te országod, ez az én országom, ezt neked és nekem teremtték” – viszsztatérően hangsúlyozza: Texasban és Amerikában, ha keményen dolgozol, képezed magad és jó döntéseket hozol az életben, bármit elérhetsz.

Céltudatos politikus önarcképéből kevésbé illeszkedő kijelentésekkel is találkozunk. „Sohasem vezettem meg előre életem különböző lépéseit.” „Mindig az adott pillanatban élek.” Talán az eredeti szövegből tűnne ki, hogy valóban ezt akarta-e mondani.

Akit az amerikai belpolitika világa érdekel, helyzetek, csaták és személyek jellemzése révén bőséges betekintést kap abba is. Műhelytitkokat Bush már kevésbé árul

el, de azért erre is van érdekes példa.

Az utolsó fejezet a róla sugallt kép összegezése és megerősítése – „Egy emberbarát konzervatív” –, emellett pedig aligha tekinthető kevesebbnek mint elnöki programbeszédnek. Vezérgondolata természetesen az USA felemelése, fő elemei között ott van a jobbítás iránti elkötelezettség, az érte való egyéni felelősség vállalása, az állam túlzott szerepének leépítése. Jellemző mondata: „Ahhoz, hogy kultúránk megváltozzon, egyszerre kell átalakulnia szívünknek, lelkünknek és lelkiismeretünknek. A kormány elköltheti a pénzét, de nem tud reményt ültetni szívünkbe, vagy céltudatosságot vinni az életünkbe.” Itt ismét erőteljesen kitűnnek a rendparti nézetek is. Sokat elmond az a nyilvánvalóan belpolitikai célokat szolgáló kijelentése, amelynek különös aktualitást adnak az utóbbi idők fejleményei, a „pax americana” gyakorlati megnyilvánulásai: „A világ igényli Amerika vezető szerepét” és „A szabadság a legfontosabb exportcikkünk”.

Osman Péter

Pálkás Jenő

ÜZLETI TERVEZÉS

LSI Informatikai Oktatóközpont
Budapest, 2001. 176. p.

Az üzleti terv készítésének célja a vállalkozás létrehozásának előkészítése, a már működő vállalkozásoknál pedig a célok és a tényleges lehetőségek közötti összhang megteremtése. Biztosítania kell az

erőforrások felhasználásának optimális feltételeit, meg kell határozni a vállalkozás hosszabb távú céljait, működését, jövedelmezőségi elvárásait. Figyelembe kell vennie az állandóan változó piaci viszonyokat, amelyekhez a vállalkozásnak rugalmasan alkalmazkodnia kell. A könyv szerzője – a Gábor Dénes Főiskola Vállalkozástudományi Tanszékének vezetője – a tervezés fontosságából kiindulva világítja meg az üzleti tervezésnek a vállalkozás működésében betöltött szerepét. Rámutat arra, hogy a jól szerkesztett üzleti terv tájékoztat a vállalkozás adottságairól és arról, hogy mennyi idő alatt, milyen források és eszközök segítségével kívánja kitűzött céljait elérni. Megismertet az üzleti terv elkészítésének módszertani kérdéseivel, az információforrásokkal, a felhasználási területekkel, felépítésének fázisaival az első lépésektől a megvalósítás tervének kidolgozásáig. Főiskolai segédletként a nyitott rendszerű képzés eszközeinek alkalmazásával a felismerés útján való megértésre helyezi a hangsúlyt. A mindennapi tapasztalatokkal való összehasonlításra ösztönözve kívánja elérni, hogy a felsőoktatásban részt vevők képesek legyenek a tervezési feladatok önálló megoldására. A tanuláshoz Módszertani javaslatot is találunk a könyvben.

A szerző először az üzleti tervezés alapvető kérdéseivel, szerepével, a szakértők igénybevételevel, terjedelmével, s a vele szemben támasztott főbb követelményekkel foglalkozik. Kifejti: mennyire fontosak a megbízható információk, szükség van azok kontrolljára.

Az információk makrokörnyezeti, önkormányzati, pénzügyi, értékesítési és költségtervezési